

Til nr. 2

Det er fremgået af henvendelser fra det erhvervsliv, der til daglig arbejder med gældsopgør, at der med gennemførelse af lovforslaget i den nuværende udformning vil ske en forøgelse af antallet af insolvenssituationer i forhold til i dag. Da dette ikke er hensigten med den foreslåede lov, er ændringsforslaget nødvendigt som en afgrænsningsregel. Det er uforståeligt, at emnet ikke har været inddraget i forbindelse med lovforslagets fremsættelse. Ministeren har ikke under udvalgsbehandlingen været indstillet på en opstramning, selv om det i kommentaren til eksempelvis henvendelsen fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer medgives, at der kunne være anledning til en yderligere begrænsning af retten til at fremføre et underskud.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

I lovforslagets § 1, stk. 2, foreslås det, at loven ikke gælder ved udenlandske konkurer, der tillægges retsvirkning her i landet efter reglerne i konkurslovens § 6. I forbindelse hermed foreslås det, at lovforslagets § 3 og § 11 dog skal gælde i disse tilfælde.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 1 fremgår, at udenlandske domstoles og myndigheders afgørelser vedrørende konkurs, tvangsakkord og lignende insolvensbehandling som udgangspunkt ikke tillægges konkursskattemæssig betydning. Der foreslås dog den undtagelse, at underskudsforeførelse afskæres efter reglerne i lovforslagets § 4 og § 12, hvis justitsministeren tillægger afgørelserne virkning her i landet efter konkurslovens § 6. Den foreslåede skattefrihed for konkursboer er imidlertid knyttet til de særlige danske konkursretlige forhold, og det foreslås derfor, at skattefriheden ikke gælder for udenlandske konkursboer m.v. Henvisningen til § 3 og § 11, der vedrører konkursindkomsten, foreslås derfor ændret, sådan at bestemmelsen henviser til § 4 og § 12 vedrørende begrænsning af retten til underskudsforeførelse.

Til nr. 5 og 9

Skattelovrådet har i sin betænkning nr. 1101 fra 1987, p. 84 ff., anført, at det efter rådets opfattelse vil være en stor fordel, om indkomstopgørelsen forenkles mest muligt, og det må tilstræbes, at fallent og konkursbo under bobehandlingen er fri for indbyrdes at skulle tage hensyn til udveksling af oplysninger, bilag m.m. af hensyn til opfyldelse af selvangivelsespligten.

Skattelovrådet argumenterer kraftigt for, at denne forenkling kan opnås ved, at indkomstopgørelsen foretages under ét for hele konkursperioden. Herved undgås alle periodiseringsproblemer inden for konkursperioden.

Der vil være tale om et væsentligt brud med det normale indkomstskattesystem, hvis man vælger en samlet indkomstopgørelse for hele konkursperioden i stedet for at foretage indkomstopgørelser for hvert indkomstår for sig. Der er imidlertid med forslaget hidtidige formulering lagt op til et endnu mere afgørende brud med normaliteten ved at foreslå indførelse af en såkaldt »carry back«-regel, der indrømmer adgang til at tilbageføre underskud i løbet af konkursperioden. Da der er tale om at opfatte konkursbobehandlingen som en samlet formuedisposition i stedet for en række indkomstårs driftsdispositioner, vil ændringsforslaget være den mest klare måde at forenkle konkursbobehandlingen på inden for dette område.

Til nr. 6

Sambeskattede selskaber hæfter solidarisk for hinandens skat. Det foreslås at bevare den solidariske hæftelse, selv om sambeskatningen i øvrigt ophører under konkurs, jf. lovforslagets § 4, stk. 3.

At sambeskatningen ophører efter lovforslaget skyldes, at underskud ikke må kunne overføres fra konkursselskabet til et andet selskab inden for samme koncern. Sambeskatningens ophævelse får imidlertid den konsekvens, at selskaberne efter de almindelige regler ikke længere hæfter solidarisk for hinandens skatter. Det gør de, mens sambeskatningen består.